

Een oud huis aan de Meijerkamplaan

In het Contactblad van mei 2001 werd gevraagd om artikeltjes over oude huizen in Bussum. In datzelfde blad werd geschreven over kampen en kampjes, kavels grond van diverse eigenaren. Ons "kamp" werd daarin niet genoemd: de Meijerkamp, nu een stil laantje in de hoek van de spoorbaan en de oude R.K. begraafplaats, rond 1900 een stuk grond met enkele bomen en veel hakhout. Ons huis (twee onder een kap) is daar gebouwd en opgeleverd in juni 1899 als eerste van de 39 woningen die daar nu staan. Met een 25 meter lange tuin die grenst aan de begraafplaats.

Van de verhalen van mijn grootvader (Gerrit Jan Nijenhuis, geboren in 1874, overleden in 1958 en van beroep telegrambesteller bij het postkantoor aan de Havenstraat) weet ik nog het een en ander. Bijvoorbeeld hoe hij zijn meubels vanaf de huidige Nieuwe Hilversumseweg over een zandpaadje door de bosjes zijn huis in

moest dragen; paard en wagen van de verhuizer konden niet dichterbij komen. De wagen was te lang om te kunnen keren. In de wintertijd, als de bomen en struiken kaal waren, kon hij vanuit de voorkamer de stoomtrein zien rijden. Hij keek dan in de richting waar nu de brandweerkazerne staat. Ook zag hij daar vandaan de villa van Heslenfeld. De spoorbaan ging door zijn tuin. Hij kreeg een stuk grond aan de andere kant van de villa vandaan de vreemde slinger in de spoorlaan. Het huis is afgebrand in 1935. De twee huizen tegenover ons zijn in 1903 en 1909 gebouwd, dus einde uitzicht.

In 1899 had ons huis nog geen huisnummer, wel een woningnummer zoals dat in Bussum toen gold. In 1929, toen de huidige Korte Meijerkamplaan zijn naam kreeg, zijn de huizen omgenummerd. Mijn moeder is in dit huis geboren in 1913, bij haar huwelijk in 1936 betrok zij een woning in de Meijerkamplaan aan de

Foto genomen in 1916 of 1917 van links naar rechts, ingekwartierde soldaat 1e wereldoorlog Hendrik Nijenhuis, grootvader en grootmoeder Nijenhuis en het meisje Annie

spoorbaanzijde. Kijkend door de Korte Meijerkampiaan kon zij nog net haar ouderlijk huis zien. In april 1944 overleed mijn grootmoeder. Mijn vader was opgepakt en tewerkgesteld in het voormalige 'Moffrika' en daar zat mijn moeder met drie kleine kinderen aan een spoorbaan waar 's nachts munitietreinen over reden met erboven geallieerde bommenwerpers die daar op loerden. Al gauw trokken we bij haar vader in en hebben daarna onze hele jeugd hier doorgebracht. De kinderen zijn allemaal vanuit dit huis getrouwd.

Ik kan mij nog goed herinneren dat in de jaren 40 en 50 in het voorjaar beerputten opengingen om de stinkende inhoud over de groentetuinen achter de huizen te verspreiden. Als men dat dan allemaal tegelijk deed dan viel het nog wel mee, maar nee hoor, men deed het om de beurt, zodat je drie weken in de stank zat.

In 1961 was die ellende afgelopen:

toen werd er gelukkig riolering aangelegd.

In 1973 overleed mijn vader en bleef mijn moeder dus alleen achter. Zij verhuisde in 1978 naar Cuyk waar al een zus van mij woonde. In 1994 is zij daar overleden. Bij haar verhuizing in 1978 heb ik het huis van de gezamenlijke erven gekocht en ben er tot nu toe "met geen tien paarden uit te trekken", zoals men dat wel eens zegt. Vindt maar eens een huis met zulke rustige achterburen als wij hebben!

Tot slot iets waar we allemaal vaak over praten. De huidige OZB-waarde is f 559.000,—. Het is een groot verschil ten opzichte van de prijs waarvoor mijn opa het huis in 1899 kocht: f 2.400,— en dat was toen een hoop geld bij een weekloon van bijna acht gulden.

Jan Horst

Wie kent de meisjes op deze foto?

